

РЕШЕНИЕ

№ 18686

гр. София, 15.05.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 58 състав, в публично заседание на 16.04.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Снежанка Кьосева

при участието на секретаря Зорница Димитрова, като разгледа дело номер **1685** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и следващи от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по жалба, подадена от Н. Л. П. – лично и в качеството му на баща и законен представител на В. Н. П., с ЕГН [ЕГН], с адреси в [населено място] срещу мълчалив отказ на директора на Дирекция „Социално подпомагане“ /ДСП/ [населено място] по заявление, вх. № 17231899/22.10.2025г. за достъп до лични данни, с която поискал да получи копия от всички обработвани от ДСП – В. документи в периода от 01.05.2025г. до момента на изготвяне и предоставяне на поисканите копия.

В жалбата е посочено, че органът не се произнесъл по искането в 14-дневния срок, поради което се формирал мълчалив отказ. Направено е искане отказът да се отмени, преписката да се върне на органа с указания за произнасяне, както и съдът да присъди направените по делото разноски.

В съдебно заседание жалбата се поддържа от процесуален представител с твърдение, че ответникът не се е произнесъл по процесното заявление и жалбоподателят не е получил поисканите документи.

Ответникът - директорът на Дирекция „Социално подпомагане“ – [населено място] с писмено становище оспорва жалбата и твърди, че не е налице правен интерес от производството, тъй като още с първото заявление, подадено през месец март са предоставени копия от поисканите материали. Оспорва твърдението за формиран мълчалив отказ и сочи, че е изтекъл срокът за оспорване на такъв. Представя Писмо с изх. № СЛ/Д-В/2288-172/28.10.2025г., с което е отговорено на жалбоподателя по заявлението от 22.10.2025г.

Софийска градска прокуратура не участва в производството.

Съдът, като взе предвид събраните по делото доказателства, прие за установено следното:
Н. Л. П. е баща на детето В. Н. П., [дата на раждане] .

Чрез системата за сигурно електронно връчване на 22.10.2025г. жалбоподателят П. подал до Дирекция „Социално подпомагане“ [населено място] заявление за достъп до лични данни, с което поискал на основание чл.34, ал.1 от АПК да му бъде изпратено пълно копие в електронен формат на посочена за комуникация електронна поща на всички преписки, сигнали, производства, документи, кореспонденции, разследвания, протоколи, докладни и каквито и да е други документи, съдържащи негови и/или на дъщеря му лични данни, които се обработват в дирекцията след 01.05.2025г.. Посочил е, че документите са му необходими за представяне по дело по Закон за защита от домашно насилие /л.638, 639/.

С писмо постъпило в съда на 09.04.2026г. директорът на ДСП В. е представил изготвения отговор до Н. П. във връзка с молбата му от 22.10.2025г. – Писмо с изх. № СЛ/Д-В/2288-172/28.10.2025г. /л.826/.

С Писмо с изх. № СЛ/Д-В/2288-172/28.10.2025г. директорът на ДСП В. е поканил Н. П. на среща разговор в ОЗД към ДСП В. във връзка с постъпилото заявление. Освен това П. е информиран, че майката на детето се намира в Република България и очаква среща с детето си съгласно протокол от съдебно заседание по гр.д. №13521/2020г. на Пловдивски районен съд, за постановяване на привременни мерки от дата 11.08.2023г.. Посочено е също, че предвид действащата към момента мярка за закрила спрямо детето В. съгласно чл.23 от Закона за закрила на детето /ЗЗДет./ ДСП следва да има информация относно местоживеенето на детето и учебното заведение, което то посещава. За връзка с ДПС В. са посочени административен адрес, телефон и имейл.

С молба подадена чрез системата за сигурно електронно връчване на 04.12.2025г./л.321 и л.322/ Н. Л.П. уведомил директора на ДСП В., че все още няма произнасяне с изричен административен акт по няколко заявления, вкл. по подадените заявления на 21.03.2025г. и на 22.10.2025г..

В административната преписка е приложен Протокол за проведена среща на 21.03.2025г. /л.7/, в който е записано, че Н.П. е уведомен, че ще бъде проведена среща с юриста на ОЗД В. във връзка с неговото искане за достъп до лични данни от досието на детето. С писмо от 26.03.2025г. /л.790/ жалбоподателят е уведомен, че на 31.03.2025г. в 13,00ч. ще му бъде осигурен достъп до личните данни на дъщеря му В. П. в офиса на ОЗД към ДСП В.. Изготвен е протокол с дата 31.03.2025г., подписан от жалбоподателя, в уверение на това, че на тази дата му е предоставено „досието“ на детето В., водено от ОЗД към ДСП В. /л.789/.

В том I на делото са приложени и други писма, протоколи, заявления, социални доклади, доклади за оценка на постъпили сигнали, съдебни актове, известия за доставяне и уведомителни писма, касаещи реализирането на режима на личните отношения между детето и майката, местоживеенето на детето и посещаваното от него учебно заведение с различни дати от календарните 2023г., 2024г., 2025г. и 2026г., които са неотнормисими към настоящия казус. Част от административната преписка са и други подобни документи, изготвени през 2023г. и 2025г., приложени в том II на делото, които нямат връзка с предмета на доказаване.

ПРАВНА СТРАНА

Съгласно чл.8, ал.1 от ЗЗДет., всеки родител, настойник, попечител или друго лице, което полага грижи за дете може да иска и да получава съдействие от органите по този закон, а съгласно ал.2 родителите, настойниците, попечителите или другите лица, които полагат грижи за дете, имат право да бъдат информирани и консултирани за всички мерки и действия, предприемани по този закон, с изключение на случаите по чл. 13, и могат да поискат промяна на мерките при

изменение на обстоятелствата. В случая органът не твърди, че е налице хипотеза по чл.13 от ЗЗДет., а именно, че с оглед защита по най-добър начин на интересите на детето, то се консултира от органа за закрила на детето и без знанието на родителите му или на лицата, които полагат грижи за отглеждането и възпитанието му.

С процесното заявление е поискано пълно копие в електронен формат на всички преписки, сигнали, производства, документи, кореспонденции, разследвания, протоколи, докладни и каквито и да е други документи, съдържащи на жалбоподателя П. и/или на дъщеря му лични данни, които се обработват в дирекцията след 01.05.2025г. Съгласно §1, т.8 от ДР на ППЗЗДет. "досие" е съвкупност от всички документи, данни, подадени декларации, протоколи, планове, кореспонденция и документи /доклади/ по извършени действия за прилагане на мерките по закрила на детето, даващи информация по случая за всяко дете в риск. От изложеното следва, че жалбоподателят лично и като законен представител на дъщеря си е поискал документи, които са част от досието на детето му. Тъй като става въпрос за документи, касаещи дете на жалбоподателя, и жалбоподателят не е лишен от родителски права, той несъмнено има правен интерес да получи достъп до тези документи. Правен интерес да ги получи има и детето му. Заявлението е подписано и в него се съдържа точно и конкретно посочване на исканата информация чрез индивидуализиране на лицата, за които се отнася, по имена и ЕГН. Следователно искането е ясно и конкретно, и административният орган е дължал произнасяне по него.

Сезирият орган – директорът на ДСП В., е администратор на лични данни по чл.15, т.1 Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 година относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни и за отмяна на Директива 95/46/ЕО (Общ регламент относно защитата на данните) и чл. 37б от ЗЗЛД, поради което дължи произнасяне по заявлението.

Искането за предоставяне на информация, касаеща жалбоподателя и неговото малолетно дете, представлява искане за извършване на административна услуга по смисъла на легалното определение, дадено в § 1, т.2, б. "в" от ДР на Закона за администрацията.

Съгласно разпоредбата на чл.21, ал.1 и ал.2 от АПК, индивидуален административен акт е изявление на воля на административен орган, с което се създават, изменят, погасяват или признават права или задължения на конкретни лица, както и отказът да се извърши исканото действие. Съгласно ал.3 от същия член, отказът да се извърши административна услуга също представлява индивидуален административен акт и подлежи на обжалване.

При липсата на ясно волеизявление, следва да се приеме, че органът фактически е отказал да извърши поисканата административна услуга. Когато административният орган не се произнесе изрично по подадено заявление, въпреки че е длъжен да го направи, това представлява мълчалив отказ по смисъла на чл.58, ал.1 от АПК, а когато е налице писмен отговор, който макар и формално, без да съдържа реално произнасяне по искането, представлява неформален, фактически отказ. Предвид изложеното съдът приема, че Писмо с изх. № СЛ/Д-В/2288-172/28.10.2025г. /л.826/ представлява неформален, фактически отказ за предоставяне на достъп до личните данни и до поисканите документи. В писмото изрично е посочено, че волеизявлението е във връзка със заявлението за достъп до лични данни и макар да не включва изявление на воля дали се предоставя или отказва достъп до исканата информация, административният орган е пропуснал да упражни компетентността си по чл.21, ал.1 и ал.2 от АПК и е отказал фактически да се произнесе по същество на подаденото заявление. Налице е изричен отказ. В Писмото е посочен електронен адрес за изпращането му, но доказателства за съобщаването му на жалбоподателите не са представени. В Писмото не е посочен срок за оспорване, поради което

съгласно чл.140, ал.1 от АПК когато в административния акт или в съобщението за неговото издаване не е указано пред кой орган и в какъв срок може да се подаде жалба, съответният срок за обжалване по този дял се удължава на два месеца. В случая дори ако се приеме, че писмото от 28.10.2025г. е съобщено на жалбоподателите в деня на издаването му срокът за оспорването му е изтекъл на 28.12.2025г.. Процесната жалба е подадена на 04.12.2025г., тоест в срока за оспорване. Отказът за извършване на посочената административна услуга е приравнен на индивидуален административен акт и подлежи на обжалване по реда на §8 от ПЗР на АПК. Оспореният административен акт е неблагоприятен за жалбоподателите и това обуславя правният им интерес за подаване на жалбата. Предвид изложеното жалбата е допустима.

Разгледана по същество жалбата е и основателна.

Процесният отказ, обективизиран в писмото от 28.10.2025г. е незаконосъобразен, тъй като не съдържа фактически и правни основания за издаването му, респ. не е мотивиран. Липсата на мотиви в акта е едно от основанията за неговото обжалване и отменително основание по чл.146, т. 2 от АПК. Без изложени мотиви не би могло да се извърши проверка на акта.

Предвид изложеното процесният отказ е незаконосъобразен и следва да се отмени, а преписката да се върне на органа за произнасяне по подаденото искане. При новото произнасяне органът следва да съобрази: разпоредбите на ЗЗЛД, като защити лични данни и информация за други физически лица, различни от тези на жалбоподателя и детето му, ако такива се съдържат в посочените документи; да съобрази разпоредбите на ЗЗКИ в съответствие с изискванията за достъп до различните видове защитена информация по този закон, ако такава се съдържа в посочените документи, както и разпоредбите на ЗЗДет., с оглед защита на личността на всяко дете – чл.11а от ЗЗДет., неговото свободно изразено мнение – чл.12 от ЗЗДет., предоставената му информация и консултации от органа за закрила – чл.13 от ЗЗДет., както и всички други сведения, ако такива са обективизирани в документи в досието на детето, за което ЗЗДет. е предвидил специален ред за разгласяването им.

Неоснователно е твърдението на органа, че административната услуга е извършена още през м.март 2025г. във връзка с подадено тогава заявление от П.. Със заявлението от 22.10.2025г. е направено искане за предоставяне на документи, съдържащи на жалбоподателя П. и/или на дъщеря му лични данни, които се обработват в дирекцията след 01.05.2025г., а на дата 31.03.2025г., на П. е предоставено „досието“ на детето В., водено от ОЗД към ДСП В. до тази дата. Очевидно е, че към 31.03.2025г. досието на детето В. не е съдържало документи, представени след 01.05.2025г..

При този изход на спора основателна е претенцията на жалбоподателя П. за присъждане на разноски. Представени са доказателства за платена държавна такса в размер на 5,11 евро и за платен адвокатски хонорар в размер на 1450,00 лв. /741,37 евро/. Ответникът не е оспорил размера на адвокатския хонорар, поради което в полза на жалбоподателя следва да се присъдят разноски в общ размер на 746,48 евро.

Така мотивиран и на основание чл.172, ал.2 и чл.173, ал.2 от АПК, СЪДЪТ

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ отказ, обективизиран в Писмо с изх. № СЛ/Д-В/2288-172/28.10.2025г. на директора на Дирекция „Социално подпомагане“ [населено място] за извършване на административна услуга, поискана със заявление, подадено чрез системата за сигурно електронно връчване на 22.10.2025г. от Н. Л. П. – лично и в качеството му на баща и законен представител на В. Н. П., с ЕГН [ЕГН], с адрес за двамата в [населено място].

ВРЪЩА преписката на директора на Дирекция "Социално подпомагане" [населено място] за произнасяне по заявлението съобразно дадените в мотивите указания.

ОСЪЖДА Агенцията за социално подпомагане да заплати на Н. Л. П., с ЕГН [ЕГН] сумата от 746,48 евро, разноси по делото.

Решението подлежи на обжалване в 14 – дневен срок пред Върховния административен съд, считано от съобщаването му.

СЪДИЯ: